

சிவமயம்.

ஆசாரக்கோவை.

மதுரையில்

சங்கமருவியசான்றோரிலொருவராகிய

கயத்தூர்

பெருவாயின்முள்ளியாசிரியராவியற்றிய

மூலமும்,

நச்சினூர்க்கினியாராற்செய்த

பொழிப்புளாயும்,

இவை

சுருக்குருகூர்

ஸ்ரீமத்-ஞானசித்தசுவாமிகளின்கட்டளையன்படி

உரைத்தார்

மதுரைநாயகமுதலியாரவர்கள்

சுமாரர்

சொந்தலிங்கமுதலியாரவர்களால்,

பார்வையிடப்பட்டது

கருணைச்சாரநாத

உரைக்கல்மிரட்ட

முத்துக்குமாரபிள்ளையவர்களால்

பேண்டுகோளன்படி

திருப்பாங்குன்றா

அருணாசலசாரணர்

சுமாரர்

நாராயணசாரணரால்

தஞ்சாவூர்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணவிலாச அச்சபநதிரசாஸனத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1899

4488a

O, 13^{III}
௨௭

சிவமயம்.

நூலாசிரியர் சரித்திரமும்

ஆசாரக் கோவை என்னும்

நூற்பயனும்.

இந்நூலாசிரியர் மதுரையிற் சங்கமருவிய சான்றோரில் ஒருவராகிய பெருவாயின் முன்னியார். இவரது நாமமுதலியவற்றை உண்மையாய்த் துணிந்தறியத்தகுந்த ஆதாரங்கள் கிடைப்பது அருமையாயிருப்பினும், இந்நூலின் தற்சிறப்புப்பாயிரத்தில், “கயத்தூரீப்பெருவாயின் முன்னியேன்பான்,, எனக்கூறப் பட்டிருத்தலால், இவரது ஊர் கயத்தூர் என்பது, பெயர் முன்னியாரீ என்பதும் விளங்குகின்றது. கயத்தூரீ என்பது சோழநாட்டைச் சார்ந்த நன்னிலம் என்னும் ஊருக்கு அருகிலிருப்பதாகத் தெரியவருகின்றது. “ஆரோயின் முன்று மழித் தானடியேந்தி” என்று இவர் தற்சிறப்புப்பாயிரத்தில் தெய்வவணக்கம் கூறினமையால் இவரது சமயம் சைவம் என்று விளங்குகின்றது. இந்நூல் சங்கமருவிய நூல்களாகிய பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை முதலியவற்றோடு ஒருங்கெண்ணப்பட்ட * பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் சேர்ந்ததாய், மதுரைக்கடைச்சங்கப் புலவர்களால் நன்குமதித்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தொன்றாதலாலும், இந்நூலினின்றும் “அரசன் உவாந்தியான்” என்ற செய்யுள் சிறுபொற்றுப்படையிலும், “வைகறையாமம்” என்ற செய்

யுள் மதுரைக்காஞ்சியிலும் ஆசிரியர் நச்சினுக்கினியார் எடுத்தாண்டமையாலும், இந்நூல் அபிரிருந்த காலத்துக்கு முற்பட்டதென்று புலப்படுகின்றது. இந்த ஆதாரத்தைக்கொண்டு இவ்விருந்த காலம் ஆயிரத்தைஞ்ஞாறு வருடங்களுக்கு முற்பட்டதென்று விளங்குகின்றது. இவர்காலத்தில் இருந்த புலவர்கள் திருவள்ளுவமாலையில் உள்ள நக்கீரர் முதலிய நாற்பத்தொன்பதின் மரோயாம். ஆயின் இப்படிப்பட்ட சிறந்த நூலை இயற்றின இவர் மேற்சொல்லப்பட்ட நாற்பத்தொன்பதின் மருள் ஒருவரென்று அறியக்கூடாமையால் இவர் அவர்களிருந்த சங்கத்தில் இருந்தவர் அல்லர் என்று தோன்றுமாயினும், அக்காலத்தில்தமிழ் ஆராய்ச்சியில் வல்லவராய் நூலியற்றினோர் அந்த நாற்பத்தொன்பதின் மரோயன்றிவேறு பலபுலவர்களும் நூல்களை இயற்றி அந்தச்சங்கத்தார் முன்னிலையில் அரங்கேற்றினதாகத் தெரியவருகின்றமையால் இந்நூலாசிரியரும் அந்தச் சங்கத்தாரொழிந்த வேறு பலபுலவருள் ஒருவராயிருக்கலாம். இந்நூலும் கூறப்படுவனவாகிய பொருள்கள் யாவையெனின்? உண்ணல், உடுத்தல், உறங்கல், நீரூட்டல். முதலிய நத்திய கருமம் நடத்தும் வழியும், அரசன், தந்தைநாய், மூத்தோர், தலைநடு, போதராசிரியன் முதலிய பெரிநூற்பயன்.

யோரிடத்தில் ஒருகவேண்டிய ஒருக்கமும், இல்லறத்தை ஒருங்காக நடத்தும் விதமுதலிய வித்யும், புலை, கொலை, கள்வு, பொய் சொல்லுதல், தீமைசெய்தல், சிற்றினம், முதலியவற்றைக் கடிதலாகிய விலக்கும் ஆகிய பலவகை நீதிகளேயாம். இந்த விதிவிலக்குகளோடு கூடிய நீதிகளைக் கடைப்பிடித்தொழுதுதலால் உண்டாகும் பயன் என்னையெனின்? சரீர ஆரோக்கியம், செல்வம், புகழ் முதலியவற்றால் வரும் இம்மையின்பழம், அராமகளிர், சுகாதுபவம் முதலிய மறுமையின்பழமேயாம். இந்நூலிற் கூறப்பட்ட நீதிகள் மதுநூல், திருக்குறள், நாலடியார், முதலிய நூல்களிற் சொல்லப்பட்ட நீதிகளை பெரும்பாலும் ஒத்திருப்பதனாலும், நல்லொழுக்கத்தைச் சிறப்புவகையால் உணர்த்துகின்றதனாலும், இவற்றுள் சில நீதிகள் இக்காலத்தில் பெரும் பயன் தராவாயினும் இந்நூல் சங்கத்தாரால் நன்குமதிக்கப்பட்ட செந்தமிழ் நூலாதலாலும், அநேக வருடங்களுக்குமுன்பு நமது தேசத்திலிருந்த ஆசாரம் இப்படிப்பட்டதென்று அறிந்து கொள்வதற்கேற்ற கருவியாயிருத்தலாலும், பத்துப்பாட்டு முதலிய அரியநூல்களுக்கு உரையிட்ட சிறந்த புலவர்களால்

மேற்கோளாகக் கொள்ளப்பட்டதனாலும், இம்மையின்பத்தைத்தரும் சில யுக்தி விஷேஷங்களையும், உடம்புக்கு இத்தந்தைச்செய்கின்ற நெறியையும் நன்கு விளக்குவதனாலும் எல்லாறாலும் விரும்பத் தகுந்தனவே யென்பதற்கு ஐய மின்று (இப்புத்தகத்தின் ஊதிபம்) திருப்பரங்குன்றம் சுப்பிரமணியசுவாமி கோவிலில் ஷேஷூர் இராமலிங்க சரணரவர்களால் நடத்திவரும் கமலபாத்திரக் கட்டளைக்கி உபயோகிக்கப்பட்டது.

* நாலடி நான்மணி நானாற்பு தைந்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி—மாமூல
மின்னிலை சொல்காஞ்சியுட னேலாதிபென்பவே
தைந்திலைய வாங்கிழிக் கணக்கு.

நாலடியார்.
நான்மணிக்கடிகை.
இன்னாநாற்பது.
இனியவைநாற்பது.
கார் நாற்பது.
கனவழி நாற்பது.
ஐத்திணையம்பது.
ஐத்திணை யெழுபது.
திணைமொழியைப்பது

திணைமாலே தூற்றைம்பது
திருக்குறள்.
ம.
ஆசாரக்கோவை.
பழமொழி.
சிறுபஞ்சமூலம்.
முதுமொழிக்காஞ்சி.
எலாதி.
தைந்திலை.

இத்துடன் அச்சிடப்படும் புத்தகம் திருவானைக்காப் புரா
மும் திருவிடைமருதூர் உலாவும்.

ஆசாரக்கோவை

ஆசாரமென்பது ஒழுக்கம்-அதாவது-அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத் தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரம சரிய முதலிய நிலைகளினின்று அவ்வவற்றிற்கு ஒதிய அறங்களின் வருவாது ஒழுக்குதல்-கோவை, கோத்தமாலே.

தந்திரப்பப்பாயிரம்.

ஆரோயின் மூன்றுமழித்தானடியேத் தி
யாரிடத்துத்தானறிந்தமாத்தினாயானுசாரம்
யாரும்நியவறனாயமற்றவற்றை
யாசாரக்கோவையெனத்தொகுத்தான்நீராத்
திருவாயிலாயதிரல்வண்கயத்தூர்ப் *
பெருவாயின் முள்ளியென்பான்.

(இ-ள்.) பகைவரால் அழித்தற்கரிய மும்மதில்களையும் நகைத்து அழித்தவனாகிய சிவபெருமானது திருவடியைத்துதித்து இருடிகளாற் செய்யப்பட்டதூல்களில் தான் அறிந்த அளவினால் ஆசாரத்தையாவருமுணர்ந்தொழுக தருமமாகிய அந்த ஆசாரத்தினியல்புகளை ஆசாரக்கோவையென்று சொல்லும் படி திரட்டினான் அவன்யாவன் எனின் திருமகளுக்கு நீங்காதவாயிலாகிய வலியமைந்த* வண்கயத்தூர் வாழ்பவனாகிய பெருவாயின் முள்ளியென்பவன். (எ-று.) * வெண்கயத்தூர் என்றும் பாடம்.

நூல்.

நன்றியறிதல்பொறையுடைமையின்சொலோ
முன்னாதவெவ்வுயிர்க்குஞ்செய்யாமைகல்வியோ
டொப்புரவாற்றவறிதலறிவுடைமை
நல்லினத்தாரோடுநட்டலிவையெய்திஞ்
சொல்லியவாசாரவித்து.

(இ-ள்.)- தனக்குப்பிறர் செய்தநன்மையை அறிதலும் தனக்குப் பிறர் செய்ததீமையைப் பொறுத்தலும் இன்சொல்லும் எல்லாவுயிர்களுக்கும் துன்பம் செய்யாமையும் கல்வியும் ஒப்புரவையிக அறிதலும் அறிவுடைமையும் நல்லினத்தாரோடு நட்டலும் ஆகிய இவ்வெட்டுவகையும் சேரலாரால்சொல்லப்பட்ட ஆசாரங்களுக்குக்காரணமாம். (எ-று.) (க)

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உளையும்.

ஈபிறப்புநெடுவாழ்க்கைசெல்வம்வனப்பு
 நிலக்கிழுமைமீக்கூற்றங்கல்விநோயின்மை
 யிலக்கணத்தாள்வெவட்டுமெய்துபவென்று
 மொழுக்கம்பிழையாதவர்.

(இ-ள்.) எந்நாளும் ஆசாரத்தில் தவராதவர்கள் நற்குடியிற் பிறத்தல்
 நீர்க்காயுள் செல்வமுடைமை அழகுடைமை நிலவுரிமை சொற்செல்வு கல்வி
 பணியின்மை இந்த எட்டையும் அவற்றின் இலக்கணத்துடன் அடைவார்கள்
 என்பதாம் எ-று. (உ)

தக்கிணைவேள்விதவங்கல்வியிந்நான்ரு
 முப்பாலொழுக்கினற்காத்துய்க்கவுய்யாக்கா
 லெப்பாலுமாகாகெடும்.

(இ-ள்.) பெரியோருக்கு தக்பிணைகொடுத்தலும் யாகஞ்செய்தலும் தவ
 ம்செய்தலும் கல்வியும் ஆகிய இந்தநான்கினையும் மூவகையாகிய விதியினால்
 ஒருவன் பாதுபாத்து நடத்துக நடத்தாவிடத்து எவ்வுலகத்தினும் தனக்குப்
 பயன்நராதனவாகி இந்நான்கும்கெடும், எ-று. முப்பால், என்பது அறப்பால்,
 பொருட்பால் இன்பப்பால் (க)

வைகறையாமந்துயிலெழுந்துதான்செய்யு
 நல்லறமுமொன்பொருளுஞ்சிந்தித்துவாய்வறிந்
 தந்தையுந்தாயுந்தொழுதெழுக்கவென்பதே
 முந்தையோர்கண்டமுறை.

(இ-ள்.) வைகறையாகியபின் யாமத்தில் நீத்தினாவிட்டெழுந்து தான்
 செய்யவேண்டிய நல்லதருமத்தையும் அழகாகியபொருள் வருவாயாகிய காரி
 யத்தையும் மனதில் ஆலோசித்து தந்தையையும் தாயையும் வணக்கி வாப்ப
 பானகாரியத்தில் முயலுக என்று சொல்லப்படுவதே முன்னோர் சொல்லிய
 முறைமையாம் எ-று. (சு)

எச்சிலார்தீண்டார்பசுப்பார்ப்பார்தீத்தேவ
 ருச்சந்தலையோடிவையென்பயாவருந்
 தீடபததாறநீண்டாப்பொருள்.

(இ-ள்.) பசுவும் பார்ப்பாரும் நெருப்பும் தேவர்களும் உச்சந்தலையு
மாயிய இவைகள் எல்லாரும் எச்சிலோடுகூடிய சம்பந்தத்தால் தீண்டப்படாத
பொருள்கள் என்று சொல்லுவர் அறிவுடையோர் ஆதலால் எச்சிலையுடைய
ராய் பசு முதலியவற்றை ஒருவருத்தீண்டார் (எ-று.) திட்பம், எச்சில். (இ)

எச்சிலார்தோக்கார்புலையின்கணையநாயி
நத்தகவீழ்மீனோடிவவைவந்துந் தெற்றென
நன்கறிவாரநாளும்வினாந்து.

ஆசா நகமகாலைய முலமுய-உலாயும்.

(இ-ள்.) அறிவுதெளிவாக நூல்களிற்சொல்லப்படும் நற்பொருளையறி
பவர் புலையும் சந்திரனும் நாயும் சூரியனும் அந்தத்தருதியாகிய வீழ்மீனும்
என்கின்ற இந்த ஐந்தினையும் எந்நாளும் அவசரப்பட்டு எச்சிலுடையவராய்
பார்க்கமாட்டார்களென்பதாம் எ-று. வீழ்மீன்? எரி நட்சத்திரம். (க)

நாளந்திகோறின் நுகண்கழீஇத்தயவத்தைத
தானையுமாற்றாற்றொழுதெழுகவல்கங்கி
கின்றுதொழுதல்பழி.

(இ-ள்.) சிறுகாலையில் கோல்கடித்துப் பல்விளக்கிக் கண்களோக்கழுவி
கடவுளைத்தான் அறிந்தவழியால் வணங்கிப்பின்பு ஒருகருமத்தில் முயலுக
மாலைப்பொழுதில் தான்வணங்குந் தெய்வத்தை நின்றுவணங்குதல் சூற்ற
மாம் ஆதலால் இருந்து தொழவேண்டும் என்பதாம் எ-று. (எ)

உகித்தலானீராடாரொன்றுதித்துண்ணு
ருடுத்தாடைநீருட்பிழியார்விழுத்தக்கா
ரொன்றுதித்தென்றுமவைபுகாரொன்பதே
முந்தையோர்கண்டமுறை.

(இ-ள்.) மேன்மைபொருந்திய அறிஞர் ஆடையுடுத்தலலது நராடமாட்
டார் ஒற்றை ஆடையையுடுத்துப்புகியார் தாம்உடுத்த ஆடையை நீரின்கண்
பிழியமாட்டார் எந்நாளும் ஒற்றை ஆடையையுடுத்து சபையிற்புகமாட்டார்
என்று சொல்லப்படுவது முன்னோர் சொல்லிய நூற்றுணிபுகள் என்பதாம்
எ-று. (அ)

நீருணிழற்புரிநதுநோக்கார்நிலமிராக்

ஔரிராமாமுஞ்சேராரிடரெனினு

✓ நீர்த்தொடாதெண்ணெயுயாராருநாத்தபி

னீர்த்தொடார்நோக்கார்புலை.

(இ-ள்.) நீரில் தமதுசாயையை விரும்பிப்பாரார் இருந்து நிலத்தைக்
ஔரர் இராப்பொழுதில் ஒருமரத்தையும் அணுகார் பினியநீல்த் துன்பமாயி
✓ னும் நீரைத்தொடாமல் எண்ணெய் உடம்பிற்றேய்த்துக்கொன்னார் தேய்த்
துக்கொண்டபிறகு தம்உடம்பின்மீது நீர்தெளித்துக்கொன்னாமல் புலையனைப்
பார்க்கமாட்டார் அறிவுடையோர் என்பதாம் எ-று. (க)

நீராமும்பொழிநெறிப்பட்டாரொஞ்ஞான்று

நீந்தாருமியார்நிலையார்வினையாடார்

காய்ந்ததெனினுந்தலையொழிந்தாடாரோ

யாய்ந்தவறிவினவர்.

(இ-ள்.) என்னெறிக்கண் தங்கினவராய் தூல்களையாடாமல் அறிவினை
யுடையோர் எந்நாளும் நீராடுங்காலத்தில் அந்த நீரில்நீந்தமாட்டார் உமியமாட்
டார் நீலாக்குடைந்து தினைக்கமாட்டார் வினையாடமாட்டார் எண்ணெய்பெரு
துதலையாய்த்ததாயினும் தலையொழிய நீராடமாட்டார் என்பதாம் எ-று. (ங)

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

தம்மபூதம்பார்ப்பாற்பசுத்திக்கணுயிறு

தம்மபூதமென்னுகிழ்வானேற்றன்மெய்க்க

ணைமபூதமன்றேகெடும்.

(இ-ள்.) பஞ்சபூதங்களையும் பார்ப்பாரையும் பசுக்களையும் சந்திரனை
யும் சூரியனையும் தன்னினும் பரிசுத்தமானவைகளென்று ஒருநாமஸ்துருவல்
இகழ்வானாயின் தன்உடம்பிலுள்ள பஞ்சபூதங்களும் இகழ்ந்த அன்றே அழி
தொழியும் என்பதாம் எ-று. ௨ (ஐ)

அரசனுவரத்தியான்றாய்தந்தைதம்மு

னிகரில்குரவரிவரிவரைத்

தேவரைப்போலத்தொழுதெழுகவென்பதே

யாவருங்கண்டறெறி.

(இ-ன்) அரசனும் உவாத்தியாயனும் தாயும் தந்தையும் தமையனும் ஆகிய இவர்கள் ஒப்பில்லாத குரவர்களாவார்கள் இவர்களை தேவனாதொழு தெழுவுதபோல தொழுதெழுகவென்பதே நல்லோர் எல்லாரும் சொல்லிய நெறியாம் எ-று. (15உ)

குரவருளாயிகந் துசெய்யார்விரதங்
குறையுடையார் தீரமறவார் நிறையுலா
மெல்கோ வந் தின் னர்மரங்குறையா ளெனபதே
நல்லறிவாளா துணர்வு.

(இ-ன்) புத்திமான்கள் மேற்கூறப்பட்ட குரவர்சொல்லுக்கடந்து ஒரு காரியத்தையும் செய்யமாட்டார் முடியாதுகிடந்த குறைவிரதமுடையார் மீடவும் அதனைமறந்தொழிகமாட்டார் சந்திரன் நிறைந்த உவாவின்கண் மெல்து தற்குரிய கொம்பையும் மெல்லார் பல்லைத்துடைப்பதும் செய்யார் அந்த உவாவின்கண் மரங்களையும் குறைக்கமாட்டார் என்றுசொல்லப்படுவதே நல்லதெழுடையோரதுநீச்சயம் எ-று. (16க)

நீராடிக்கழல்கழுவிவாழ்மிமண்டலஞ்செய்
துண்டாரோயுண்டாரொனப்படுவாரல்லாதா
ருண்டார்போல்வாய்புசிச்செல்வரதுவெடுத்துக்
கொண்டாரரக்கர் குறித்து.

(இ-ன்.) குளித்துக்காலக் கழுவி வாயைப்பூசி உண்ணுமிடத்தை மண்டலஞ்செய்துவின்பு உணவையுண்டவரோ உண்டாநொன்று சொல்லப்படுவாரிப்படிச்செய்யாமல் உண்டவர் விதிப்படி உண்பவரைப்போல வாய்கழுவிட போகின்றவருணவ அரக்கரானவர் குறித்து எடுத்துக்கொள்வார் என்பதாம் எ-று. (17உ)

காலினீர்நீக்கா மையுண்டுகுபள்ளியு
மீரம்புலராமையேறக்கவென்பதே
பேரறிவாளர் துணிவு.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

(இ-ன்.) கழுவின நீர் காலினின்ற நீற்குமுன்னரோ உண்ணுந் தொடங் குபாயலின் சண்ணும் கரல் கழுவின ஈரம்புலராமல் ஏறுதொழித என்ற சொல்லப்படுவதே பேரறிவினையுடையவரது துணிவாம் எ-று. (18இ)

உண்ணுகாணோக்குந்திசைகிழ்க்குந் கண்ணமர்ந்து
 துங்கான், துளங்காமென்கிரீஇயாண்டும்
 பிறியியாதுகோக்காணுயான் றொழுதுகொண்

(இ-ள்.) உண்ணும்போது நோக்குதற்குரிய திசை கீழ்த்திசையாகும், அவ்வாறு கீழ்த்திசைகோக்கியிருப்பினும் கண்ணமர்ந்து துங்காதவனாய் புடைபெயராமல் திரமாயிருந்து எவ்விடத்தும் பிறிதொன்றைச் சிறிதும் நோக்காதவனாய் பேசாதவனாய் உண்ணுகின்ற உணவை வணங்கி கையாலெடுத்து சிந்தாமல் நன்றாயுண்க, எ-று. (106)

விருந்தினர்மூத்தோர்பகசிறைபிள்ளை
 யிவர்க்குண்கொடுத்தல்லா லுண்ணாரோயென்று
 மொழுக்கம்பிழையாதலா.

(இ-ள்.) எக்காலத்தும் ஒழுக்கத்தில் தவறாதவர்கள் விருந்தினரும் மிக மூத்தோரும் பசுக்களும் சிறைபட்டவர்களும் பிள்ளைகளும் ஆகிய இவர்களுக்கு உணவுகொடுத்தல்லது தாம் உண்ணமாட்டார், எ-று. (107)

ஒழிந்ததிகையும்வழிமுறையானல்ல
 முகட்டுவழியுண்புகழ்தாரிகழந்தார்
 முகட்டுவழிகட்டிற்பாடு.

(இ-ள்.) முன் சொன்ன கிழக்கு முகமாய் வந்த உண்ணத்தடைகேரிட்ட நெறிமுறையில் அந்தக் கீழ்த்திசை ஒழிந்த மந்திரத்திசைகளும் விருந்துண்ணுதலுக்கு நன்மையுடையனலாம். வாயிவினேனோ யிருந்து உண்ணாநிலை நன்றென்று அறிஞர் புகழ்ந்தார்கள் முகட்டின் நேராக கட்டிவிட்டு அதிற்படுத்தலை நன்மையன்றென்று இகழ்த்தார்கள் என்பதாம், எ-று. (108)

✓கிடந்துண்ணுநீன் றுண்ணார்வெள்ளிடையுமுண்ணார்
 சிறந்துமிகவுண்ணுந் கட்டின்மேலுண்ணார்
 ரிறக்கொன் றுந் தின்னற்கநின்று.

(இ-ள்.) படுத்துண்ணலாகாது நின்றுண்ணலாகாது வெளியிடத்திருந்தும் உண்ணலாகாது விரும்பி மிக உண்ணலாகாது நெறியைக்கடந்து மிக ஒன்றையும் நின்று தின்னலாகாது, எ-று. (109)

முன்னுயர்வார்மன்னெழார்மீக்கருணின்க
 ணென்பெய்நுமாற்றவலமிரார்மமிந்
 பெரியார்நிரவிருத்தக்கால்.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

(இ-ள்.) தம்மினும் பெரியோரது பந்தியில் இருந்தால் அப்பெரியோர்
 உண்பதற்கு முன்னே தாம் உண்ணர் அவாகரு முன்னே எழுந்திரார் சொற்
 செலவு செய்யார் என்பதாம், எ-று. (உரு)

கைப்பனவெல்லாங்குடை லீலதித்திப்ப
 மெச்சும்வகையாலொழிந்தவிடையாகத்
 துயக்கமுறைவகையாலுண்.

(இ-ள்.) கைக்கும் கறியெல்லாம் முடிவின் கண்ணாகவும் தித்திக்கும்
 கறியெல்லாம் முதலாகவும் ஒழிந்த சுவையுள்ள கறிகெல்லாம் இடையாக
 வும் புகழும் வகையினாலும் முறையின் வனியினாலும் உணவையுண்க, எ-று.
 கைப்பு, என்பது கசப்பு (உருக)

முதியவரைப்பக்கத் துவையார்விறிமுறையா
 லுண்பவற்றுளெல்லாஞ்சிறியகடைப்பிடித்
 தன்பிறநிர்பாமையாசார நீங்காமை
 பண்பினுன்கல்கலம்.

(இ-ள்.) தம்மினும் மூத்தாரை உண்ணும்பொழுது தம்பக்கத்து கைத்
 துண்ணாநீரத்திரவியின் முறைமையால் உண்ணுங்கலங்கள் எல்லாவற்றுள்
 ளும் சிறிய கலங்களை உறுதியாய்ப் பிடித்துக்கைக்கொண்டு அன்பில் பிழை
 யாத வகையும் ஒழுக்கத்தில் நீங்காத வகையும் உண்டமைந்தால் உள்ள கலங்
 களை முறையாக நீக்குக என்பதாம், எ-று. (உஉ)

இழியாமைநன சூயிழந்தெசசிலறவா
 யடிபொயின்குதுடைத்துவடிவுடைத்தா

முக்காற்குடி தனித் துடைத்து முகத்துறுப்
பொத்தவகையால்விர லுறுத்திவாய்ப்பூசுன்
மிக்கவாகண்டநெறி.

(இ-ள்.) வாயிற் கொண்ட நீர் உள்ளே புகாமல் நன்றாய் உயிந்து உண்
எச்சில் போகும்படி வாயை வாயின் அடியோடு நன்றாகத் துடைத்து அழ
குடைத்தாக மூன்றாகிய நீர் குடித்துத் துடைத்து முகத்திலுள்ள அவயவங்
களை அவற்றிற்குப் பொருந்தும் வித்தால் விரல்களாற் பரிசித்து வாய்ப்பூவு
கல் வாய்ப்பூசும் வழியிற் சிறந்தவர் சொல்லிய நெறியாம், எ-று. (உடுக)

இருகையாற்றண்ணீர்ப் பருகாரொருகையாற்
கொள்ளார்கொடா அர்ருவர்க்கிருகை
சொறியாருடம்புமடுத்து.

(இ-ள்.) இரண்டு கைகளாலும் முகந்தும் ஏற்றும் தண்ணீர் குடியார்
ருவார் கொடுப்பவற்றை ஒரு கையால் வாங்கிக்கொள்ளார் அவர்க்குத் தாம்
ஒரு கையால் கொடார் உடம்பைத் தீண்டி இரண்டு கைகளாலும் சொறியார்
எ-று.

யுசாரக்கோவை மூலமும்-உரையு

அந்திப்பொழுதுகிடவார்கடவாரோ
யுண்ணர்வெருளார்விளக்கிமூர்முன்னந்தி
யல்குண்டடங்கல்வழி.

(இ-ள்.) மாலைக்காலத்தில் படுத்துக்கொள்ளார் நடத்தலும் செய்யார்
ஒருவரையும் கோவியார் மாலையின் முற்பங்கின்விளக்கை இகழாது ஏற்றுவார்
அந்திப்பொழுதில் உண்ணாதவராய் இரவில் உண்டு புறத்திற் போகாமல் ஓரி
டத்தில் அமர்ந்திருத்தல் நன்றியாம், எ-று. (உடுக)

கிடக்குங்காற்கைகூப்பித்தெய்வந்தொழுது
✓வடக்கொடுகோணங்கலைச்செய்யார்மீக்கோ
ருடற்கொடுத்துச்சேர்தல்வழி.

(இ-ள்.) படுக்கும்பொழுது தெய்வத்தைக் கைகூவித்தொழுது வட
கையிலும் மூலக்கிசையிலும் தலைவைக்காமல் மேற்போர்வை யொன்றை
உடம்பின் கண வகையதது கிடத்தல் நன்னெறி யெனபதாம், எ-று. (உடுக)

இருதேவர்பார்ப்பாரிடைபோகார் தும்மினு
மிக்கார்வழுத்திற்றொழுதெழுகவொப்பார்
குடன்செல்லலுள்ளமுவந்து.

(இ-ள்.) இருதேவர் நடுவிலும் பலபார்ப்பார் நடுவிலும் ஊடறுத்துப் போகார் தும்மின பொழுதிலும் பெரியோர் வாழ்த்தினால் தொழுதுகொண்டே செல்க தம்மொடு சமானமானவர்க்கு தம்மனமகிழ்ந்து நேரோ செல்க என்ப தாம், ஏ-று. (உடுஎ)

புற்பைங்கடமாப்பிசுடலைவழிதீர்த்தத்
தேவருலகிழலானாவெண்பலியென்
றீரைந்தின்கண்ணுமுமிழ்வோடிருபுலனுஞ்
சோராருணர்வுடையார்.

(இ-ள்.) புல் பயிர் கோமயம் மயானம் வழிமார்க்கம் தண்ணீர் கோவில் மாநிலம் பசு நிற்குமிடம் சாம்பல் என்று சொல்லப்பட்ட இப்பத்திடத்தும் உழி ரீரோடு மூத்திர புரீடங்கனையும் அறிவுடையோர் சோரவிடார் என்பதாம், ஏ-று. புரீடம் என்பது, மலம். (உடுஅ)

பகற்றெற்குநோக்காரிராவடக்குநோக்கார்
பகற்பெய்யார் தீயினுணர்.

... (இ-ள்.) பகற்காலத்தில் தெற்கு நோக்கியிருந்து மலசலங்கழித்தலும் இராக்காலத்தில் வடக்கு நோக்கியிருந்து கழித்தலும் பகற்காலத்தில் நெருப்பு பின்மேல் நீராப்பெய்தலும் அறிவுடையோருக்கு இயலாது என்பதாம், ஏ-று. (உடுக)

உஉ ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உளையும்.

கடைவரவுநீரகத்துநின்றவாய்ப்பூசார்
வழிநிலநீருள்ளும்பூசார்மனத்தால்
வணாந்துகொண்டல்லதுபூசார் கலத்தினால்
பெய்ப்பூச்சுச்சீராதெனின்.

(இ-ள்.) ஒடுகின்ற நீரில் நின்றகொண்டும் கடந்துகொண்டும் வாயைக் கழுவார் ஒடும் நீர் பெரு இடத்தில் நிலை நீரிலும் அவ்வாறே வாய் கழுவார் கலத்தால் சிலர் வார்க்கவாயலம்புதல் முடியாதாயின் மனத்தினால் சிலர் நீர்வார் ப்பதாகப்பாவித்துக்கொண்டு வாயலம்பவேண்டும் என்பதாம், ஏ-று. (கடு)

பிறர்மனை புகளே நுதுக்கொலையோ
டறனநிந்தாரிவ்வைந்துநோக்கார்-திறனிலொன்
தெள்ளப்படுவதூஉமன்றிநிரயத்துச்

செல்வழியுய்த்திடுதலால்

(இ-ள்.) பிறர் மனையோக்குதல் முதலியவற்றை ஒருவர்செய்தால் அவர் கற்குணமிலவென்று பலரால் இகழப்படுதலேயன்றி நரகத்தில் செல்லும்வெறியின் கண் செலுத்துதலால் பிறர் மனையாளும் கள்ளும் களவும் குதும் கொலையும் ஆகிய இவ்வவந்தினையும் தரும மார்க்கத்தை யறிந்தவர் மனத்தால் நினைத்தலும் செய்யான்பதாம், எ-று. (௩௧)

பொய்குறையெவளவலமுக்கா றிவைநான்கு
மையந்தீர்காட்சியார்சிந்தியார்சிந்திப்பி
னையம்புகுவித்தருநிரயத்துய்த்திடுந்
தெய்வமுஞ்செற்றுவிடும்.

(இ-ள்.) பொய்யும் கோளும் பிறர் பொருளை அபகரிக்கவேண்டுமென்றும் ஆசையும் பிறர் ஆக்கத்தில் பொருளும்பயும் ஆகிய இந்நான்கினையும் சந்தேகம் நீங்கின அறிவினையுடையார் நினையார் நினைப்பாராயின் அவரை பிச்சைபுகுவித்து அரியநரகத்தில் செலுத்திவிடும் தெய்வமும் கெடுத்துவிடும் என்பதாம், எ-று. (௩௨)

தமக்கென்றுமையேற்றாந்தம்பொருட்டுவன்கொள்ளா,
ரடுக்கணையெச்சிப்படாஅர்மனைப்பலி
பூட்டினமைகண்டென்களுரை.

(இ-ள்.) தமக்கென்று உலாவையார் தெய்வத்தின் பொருட்டன்றித் தம்பொருட்டு ஒருயினாக்கொன்று அதன் தசையைக் கொள்ளார், மடைப்புள்ளியை எச்சிலாக்கார், மனைவாழ் தெய்வங்களுக்குப் பலியுண்டித்தமையை அறிந்து பிறகு தாம் உணவை யுண்கவனங்கம என்பதாம், எ-று. ஆதலர் முதலியோர்க்கென்று உலாவைத்தல் அறவெறியாதலால் தமக்கென்று உலாவற்றார்.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

உயர்ந்ததின்மேலிராருள்ளழிவுசெய்யா
ரிறந்தின்னசெய்தக்கடைத்துங்குரவ
ரிளங்கிளைகளுண்ணுமிடத்து.

(இ-ள்.) தமக்கு இனைய கற்றத்தார் உண்ணுங்காலத்தில் பெரியோர்

உயர்ந்தபீடத்தின் மேல் இரார் அக்கினிகள் முறைமை கடந்து குற்றத்தை
செய்தபோதும் அவர் மனம் வருந்துவனவற்றையும் செய்யார் என்பதாம்,
எ-று. (௩௪)

தண்ணெய்ச்சிவகண ணாடார் காலோடுகாழ்ந்தயார
புண்ணையமாய்தலையா மறுபுதுதித

(இ-ள்) துட்பமாயிய தூதர்வினியுடையவர் ஒருவன் கண்ணுக்கு
மருந்து ஊட்டின கோலக்கொண்டு தம் கண்ணுக்கு மருந்துட்டார், தமது
ஒரு காலாலே மற்றொரு கோலத்தேயார், புண்ணியமாயிய பொருள்களை தலையி
லும் கண்ணுமுதலிய உறுப்புகளிலும் ஒற்றிக்கொள்க என்பதாம், எ-று. (௩௫)

நாழிமணமேவிரியார்மணகவிழார்
கோடிகடையுள்விரியார்தடைத்தலை
யோராதுகட்டிந்படா அநியாதார்
இடல்.

(இ-ள்) நாழியை மணயின்மேல் வையார், மணையைக் கவிழ்த்து வை
யார், தலைவாயிலில் கோடியாடையைப் பிரித்துவிரியார். ஆராயாமல் தலை
வாயிலில் கட்டிவிட்டுப்படுக்கார், தம்மையறியாதவர்க்கெதிரில் நீல்லாது ஒழிக
என்பதாம், எ-று. (௩௬)

துடைப்பந்துகட்காடுபுல்லிகழ்ச்செத்தல்
கருவலையகடடியலையாநததேனாடைநதும
பரப்பற்குபந்தரகத்து.

(இ-ள்) துடைப்பமும் துகளோடுகடிய செத்தையம். பவின்பை
விதமும், பழய கருங்கலங்கடும் கிழிந்த கட்டிலும் ஆகிய இ
மணப்பந்தவின்கீழ் பரப்பா தொழிக வென்பதாம், எ-று. (௩௭)

காட்டுக்களைத் துகலங்கழி இழில்லத்தை
யாபபுரங்காங்குத்தெளித்துதுகிறகாலை
நீர்ச்சாஸ்கரகநிறையமலரணிந்
தில்லம்பொலியவடுப்பினுட்டப்பெய்க.

மல்லதறல்வேண்டுவார்.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

(இ-ள்) கல்லதாகிய செவ்வத்தை அடையவிரும்புவோர் இறுகாலையில்
எழுந்து வீட்டிலுள்ள செத்தையைக் களைந்து கரிய கலங்களைக்கழவி வீட்டின்
எவ்விடத்திலும் பசுவின் சாணநீர் தெளித்து நீர்ச்சாலிலும் காகத்திலும் நிறை
வாகமலரைத் தரித்து வீட்டினிடத்தும் பொலியும்படி அடுப்பில் நெருப்பையு
ண்டாக்குக என்பதாம், ஏ-று. ஆ-பசு-பி-சாணம். (கூஅ)

அட்டமியுமேனையவாவம்பதினாண்டு,
தாப்பார்க்குறுகண்ணுமிக்க
கிலத்துளக்குவிண்ணகிர்ப்புவாலாமைபார்ப்பா
கிலங்குநாலோதாதநாள.

(இ-ள்.) அட்டமி நாளும் பின்னும் உவாகாளும் சதாதததாயும் தாம
ருக்கும் அந்நிலங்காக்கும் அரசார்க்கு ஆபத்துக்காலமும் மிகுதியாகிய பூகம்பநா
ளும் இடி மூழங்கு நாளும் தாம் அசுத்தமாயிருக்கின்றநாளும் ஆகிய இந்நாட்
களில் வேதியர் வேதம் ஓதாத நாட்களென்பதாம், ஏ-று. உவா என்பது அமா
வாசையும் பெளர்ணமி என்னும் இரண்டு பொருளையும் தருகின்றசொல்-பூகம்
பம்-பூமி-கடுங்குதல். (கூஆ)

கல்லியாணந்தேவர் பிதிர் விழாவேள்வியெள்
றைவகைகாளுமிகழாநிறஞ்செய்க
பெய்கவிருந்திற்குங்கூழ்.

(இ-ள்.) தான் செய்யுங் கல்லியாண நாள் தேவர்க்குச் சிறப்புச்செய்யு
நாள் பிதிர்களுக்குச் சிறப்புச்செய்யுநாள் திருவிழாநாள் யாகஞ்செய்யும்நாள்
என்ற சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்துநாளிலும் மறவாமல் கொடையறம் செய்க
விருந்தினருக்கும் சோறிடுக என்பதாம், ஏ-று. (சுஅ)

உடைநடைசொற்சோர்வுவைதவிந்நான்று
கிலமைக்குங்கல்விக்குமாண்மைக்குந்தத்தம்
குடிமைக்குந்தக்கசெயல்.

(இ-ள்.) உடையும் நடையும் சொற்சொர்வும் ஐயுதலும் ஐயிய இர
நான்கும் தாம் அரரனல் சிறப்புப் பெற்றமைக்கும் தம்கல்விக்கும் தம்ஆண்
மைக்கும் தம் குடிப்பிறப்பிற்கும் தகுதியாகச்செய்கவென்பதாம், எ-று. (சக)

பழியாரிழியார்பலருள்ஞறங்கா,
ரிசையாதனோந்துகரவாரிசைவின்றி
யில்லா னாயென்னியிதந் துணையார் தன்னியுந்

(இ-ள்.) பிறரால் மாறுபடுதலில்லாத கேள்வியையுடையார் தமக்கு
இயன்றும் பலர் நடுவிவிருந்து பிறரைப்பிழித்துணையார் இகழ்ந்துணையார் பலர்
நடுவிவிருந்து துங்கார், தமக்கு இசையாத காரியங்களை பிறர்க்குச் செய்யவா
மென்று உடம்பட்டு செய்யாதொழியார் தகுதியில்லாமல் வறியாரை விடுத்து
முறைகடந்து பேசார் என்பதாம், எ-று. (சாஉ)

ஆசார்க்கோவை மூலமும்-உணாயும்.

மின்னொளியும்வீழ்மீனும்வேசையர்கன்கோலமுங்
தம்மொளிவேண்டுவாரோக்கார்புகழ்இமவேண்
முனொளியும்பின்னொளியுமற்று.

(இ-ள்.) தமது விளக்கத்தை விரும்புவோர் மின்னொளியையும் வீழ்
மீனையும் வேசையர்கள் கோலத்தையும் நோக்குமாட்டார் சூரியனுடைய கால
ஒளியையும் மாலு ஒளியையும் அப்பெற்றியாகவே நோக்கமாட்டார் என்ப
தாம், எ-று.

படினும்பவலா வையுமவலா வையுமவலா வையு
வசையுமபுறனுமுரையாரோயென்று
மசையாதவுள்ளத்தவா.

(இ-ள்.) எக்காலத்தும் தளராத மனத்தினையுடையார் வச்சகச்சொல்
லையும் பயன்படாத சொல்லையும் வாய்க்காவாமல் வேண்டியவற்றைசொல்
லும் கொல்லையும் பிறரை பழித்துச்சொல்லுஞ் சொல்லையும் இவைபோன்ற
மற்றைச்சொல்லையும் சொல்லார் என்பதாம், எ-று. (சச)

தெறியொடுகல்லேறுவீரேவெளியே
 விரிர் கங்கு கங்கா க் கல்கைட்டைதோன்ற
 வுறுப்புச்செருத்திலோடின ன்வையெல்லாம்
 பயிற்றீர்கெறிப்பட்டவர்.

(இ-ள்.) நன்னெறிப்பட்டவர் தெறித்தலும் கல்லெறிதலும் கனைக்கல் முதலியவற்றைச் செய்தலும் தூரப்போகின்றவனொருவனை அழைத்தலும் ஒரு வன் செய்வகைசொல் முதலானவற்றைதானும் அவ்வகை இகழ்ந்து (செய்த காட்டலும்) வேகமுடையனாதலும் ஒளித்தலும் கையோடுகைபுடைத்தலும் பிறர்க்குவெளிப்படகண்ணிடுதல் முதலாயினசெய்து தன் உறுப்பைச்செருத் தலும் ஆகிய இத்தன்மையவாகிய எல்லாவற்றையும் மிகுதியாகச்செய்யார் என்பதாம், எ-று.

(செரு)

முறுவலினி துறைகாணியிணைபாய்
 கிடக்ககையோடிவ்வைந்துமென்பதலைச்சென்றாக
 கூனொடுசெய்யுஞ்சிறப்பு.

(இ-ள்.) தம்மிடத்துவந்தவர்க்கு உணவோடுசெய்யவேண்டிய சிறப்பு களாவன முறுவலோடுகூடின இன்சொல்லும் கால்கமுவரீரும் இருக்கமனை யும் கிடக்கப்பாயும் கிடக்கையோடுகிடக்கும் இடமும் ஆகிய இவ்வைந்துபே யாம் என்றசொல்லவர் பெரிபொன்றன்மையும், எ-று.

(செரு)

ஆசாரக்கோவை முற்றும் உணர்ப்பும்

உறுத்தபுகைமுனைபுங்கள்ளாட்டிக்கண் ணு
 திறத்தமண்பிழ்ந்துநீரெழுகத்தும்
 குணகோக்கிக்கொண்டவர்கோன்மிட்டியிய
 கிகரிலநிலினர்வேண்டாப்பலபதாரு
 நீர்க்களையுதிடுகிலை.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற அறிவினையுடையார் வெகுண்டபுகைமுனையிலும், கண்ணுண்டு களித்தாடுமிடத்திலும் பொதுமகளிர்சேரியிலும், தம் குணங்களை ஆ ராய்க்து தம்மைவிருமபிக்கொண்டார் கோட்பாடுவிட்ட இடத்திலும் பலர்குடும் நீர்க்களையிலும் செடுநோம் சிந்துகையையுருமபா என்பதாம், எ-று. (செரு)

சராராநக்கூட்டார்

துனிவிழககால்பாப்பியோடாதெனிலிலாக்
கானந்தமியரியங்கார் துனியல்கி
கஞ்சுவாறமப்பெருகினுஞ்செயயாரோ
தொல்வரவிற்றீராததொழில.

(இ-ள்.) அறிவுடையோர் முதிர்ந்தபுல்லுள்ள இடத்திலும் முதிர்ந்த
காட்டுள்ள இடத்திலும் சேர்ந்தருககமாட்டார் அவற்றை நெருப்பிட்டுக்
கொளுததார் மழையெய்யம்போது காலிப்பாப்பி ஓடார் வழிதூறையறியப்ப
பாத் தாட்டிலத்தனிததுப்போகமாட்டார் மழைகுறைந்து வறமையிருந்தா
லும் பழைக்கடவார் என்பதாம், ஏ-று. (செஅ)

பாழமனையுநதேவருவனுஞ்சுகொடு
முரிவவழியெழுந்தவொ றுறைமு துமரனு
தாமேதமிழாபுகூடாபகலிள்ளாரா
கோயின்மைவேண்டுபவா.

(இ-ள்.) பினியில்லாமையை விரும்புவோர் குடியில்லாத லீட்டிலும்
தேவாலயங்களுள்ளும் சுகொட்டிலும் உளரில்லாத இடத்துண்டாகிய தனி
மையாகியபழையமாதிலும் அறிவின்றித் துணையோடல்லதுபோகார் பகலில்
உறங்கார் என்பதாம், ஏ-று. (செக)

எழுச்சிக்கட்பிற்குவார்தும்பாள்வழங்கிய
புங்குருதுச்சேநிரோவென்னுதேமுன்புக்
செதிர்முகழாவினறுமுரையரிருசாரவுக்
கொள்வந்தரவரவலம்

(இ-ள்.) அறிவுடையோர் ஒருவர் எழுந்துபோகத்-தாமதமுண்டாது
நாபின்னேகின்ற அழையார் அப்போதும்முலதுஞ்செய்யார் மறத்தும்
எங்குப்போகின்றோன்றசொல்வார் முன்னேபுகுத்த எதிர்முகமாக நின்றும்
ஒன்றைச்சொல்வார் அவர்க்கு இருமருக்கும்கின்றசொல்வார் தம் குலப்போ
கும்போது மனமாப்போவார் என்பதாம், ஏ-று.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

உடம்புநன்றென்றுநாயுளநூர்விளக்க
மடுப்பினுட்டநந்தக்கொள்ளாரதனைப்
படக்காயார் தம்மேற்குறித்து.

(இ-ள்.) பிறரைப்பார்த்து உடம்பு நன்றாயிருந்ததென்று சொல்லார்
 க்கினையும் வாயால் ஊதி அவியார் அட்டில் அடுப்பின்கண் நெருப்பு அவியச்
 செய்யார் அந்தநெருப்பின்கடரை தம்மீதுபடும்படி குளிரீங்கக்கருதிக் காயார்
 என்பதாம், எ-று. (நிபுக)

யாதொன்றுமேறாச்செருப்புவெயின்மறையா
 ரான்றவிக்குழத்தவிடவார்தம்மோடங்
 கோராறுசெல்லுமிடத்து.

(இ-ள்.) கல்வி கேள்வி அறிவொழுக்கங்களால் நிறைந்தமைந்த தமம்
 ம்முத்தமேலோர் தம்முடனே ஒரு பிரயாணமாகச்செல்லுமிடத்து யாதொ
 றின்மேலும் ஏறிப்போகார் செருப்புத்தரியார், ஒன்றினால் பிறத்தழிமல்
 யயில்மறைக்கப்போகார் எனபதாம், எ-று.

லான்முறையான்வந்தநான்மறையாளரை
 மேன்முறைப்பாற்றங்குரவரைப்போலொழு
 னான்முறையாளாதுணவு.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமானமரபில்வந்த நால்வேதமுர்த்திகளாகியவேதியரை
 லாகியமுறைத்தன்மையுடைய தம் குரவரைப்போலக்கொண்டு ஒழுருதல்
 ல்முறையறிந்தவரதுதுணிவாம் எனபதாம் எ-று. வால்-பரிசுத்தம் (நிபுக)

கால்லாய்த்தொழுவுசமயமெழுந்திருப்
 பாகாரமென்பகுரவர்க்குவையிவை
 சாரத்தாற்சொல்லியமுன்று.

(இ-ள்.) காலின் கண் தொழுதலும் நன்றென்றசமையத்தின்கண் நீற்ற
 ம் அவரைக்கண்டால் எழுந்திருத்தலும் என்று சொல்லப்பட்ட இவை குரவர்
 தச்செய்யும் ஆசாரம் என்று சொல்லுவர் நல்லோர் இவைமுன்றுமே குரவர்க்
 ச்சொல்லிய ஆசாரம்பலவற்றுள்ளும் சிறந்துணவாகக்கொண்டு சொல்லப்பட்
 டன எனபதாம், எ-று. சாரம்-ஆசாரம். (நிபுக)

துறந்தாணப்பேண லுநாண லுந்காங்கற
மறந்துங்குரவர் முற்சொல்லாமைமூன் றும்
ஆசார்க்கோவை மூலமும்-உரையும்.

இ-ள்.) அருந்தவணப்பாதுகாத்தலும் நானுதலும் தாம் கற்பவற
பெரியோர்மூன் மறந்தாயினும்சொல்லாமைமும் என இம்மூன்றும் திறப்பட
அறிந்தார் அறிந்த நெறி என்பதாம், எ-று. (இலக)

பார்ப்பார் தவளோசுமந்தார் பிணிப்பட்டார்
மூத்தாரினையார் பசுப்பெண்டிரொன் றிவர்கட்
காற்றவழி விலங்கினோ பிறப்பினுட்
போற்றியெனப்படுவார்.

இ-ள்.) பார்ப்பாரும் தவசியரும் சுமந்தவரும் பிணிப்பட்டவரும் தம்
மின்மூத்தவரும் பிள்ளைகளும் பசுக்களும் பெண்டிரும் என்று சொல்லப்பட்ட
இவர்களுக்கு மிகவும் வழிகொடுத்துவிலகிப்போனவளோ தாம்பிறக்கும்பிறப்பு
களுள் பிறரால் வணங்குதற்குரியார் என்று சொல்லப்படுவோர் என்பதாம்,
எ-று. (இலக)

சான்றான்மகடூன் னுடன் பிறந்தாளாயினுஞ்
சான்றார் தமித்தாவுறையற்கு வம்புலனூர்
தாங்கற்கரிதாகலான.

இ-ள்.) தாயோடாயினும் மகளோடாயினும் உடன்பிறந்தாளோடாயி
னும் சான்றோர் தனிமையாக உறையாதொழி கழம்புலன்களையும் தடுத்தற்கரி
தாதலால் என்பதாம், எ-று. உறையாதொழிக ணுறது வசிக்கலாகாது.

கடைவிலக்கிற்காயாநழிகிழமைசெய்யார்
கொடையளிக்கட்பொச்சாவார் கேரலநேர்செய்ய
ரிடையறுத்துப்போகிப்பிறனொருவற்சேரார்.
கடைபோகவாழ்துமென்பார்.

(இ-ள்.) முன்போலப்பின்னும் கடைபோகவாழ்வோமென்று நினைப்பவர் அரசர்வாயிலில் தடையுண்டானால் கோபித்துகையார் அரசோடுமிக்க உரிமையை அவர் பொறுக்காதவனாகச் செய்யார் தமக்கு ஒன்றைக்கொடுக்குமிடத்தும் அவர்தம்மை தலையளிசெய்யுமிடத்தும் தமக்கு அவைபற்றுவென்று இகழார். அரசனாகிநீர்க்க அழகுசெய்துகொன்னார் அரசரிருந்தசபையின்சண் ணுடறுததப்போய்பிறனொருவனைச்சேர்ந்திரார் என்பதாம், எ-று. (இஃது)

தமக்குற்றதட்டுரையுந்தம்மிற்பெரியா
ருரைத்ததற்குறையுமாய்தன்நிற்ப்
பிறர்க்குற்றதட்டுரையுஞ்சொல்லற்குசொல்லி
வருகுகுறையாகிவிடும்.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உணாயும்.

106

(இ-ள்.) தமக்குப்பொருத்தமான உறுதிச்சொற்களையும்தம்மினும்பெரி யாராக அரசனால் சிறப்புச்செய்யப்பட்டவர் சொல்லுதற்குப்பொருத்தின சொ ல்லியசொற்களையும் அதுவேயன்றி பிறர்க்கு உறுதியைத்தருகிற உறுதிச்சொற் களையும் அரசருக்குச்சொல்லற்க. சொல்லுவாராயின் தமக்குவடு உண்டாகுந் குற்றமாம் என்பதாம், எ-று. (இஃது)

பெரியாருவப்பன தாமுவவாழில்லஞ்
சிறியாணைக்கொண்டுபுகா அ ரறிவறியாப
பிள்ளையேயானுமிழித்துணையார் தம்மோ
டனவளாவில்லாவிடத்து.

(இ-ள்.) பெரியோர் விரும்புவனவற்றை தாம் விரும்பாது தம் வீட்டின ளுடன் சேர்த்துக் கொண்டுபோகார் தம்முடனே கலத்தல் இல்லாத விடத்து அறிவினை அறியாத பிள்ளையேயாயினும் இழிவாகப்பேசார் என்ப தாம், எ-று. (கஉ)

முனியுள்நுனியார் முகத்தெதிரில்லார்
தூணையடைத்துக்கூடங்கருஞ்சொல்லா
ரினியணவயாமறி துமென்னார் சிவின்று
காக்கைவெள்ளென்னுமெனார்

டு-ன்.) அரசன் செய்பவற்றை வெறுத்தமாத்லா
நேர்முகமாய் எதிரில்லார் அரசன் தனியாய் நின்ற இடத்திலே தம்காரியத்
தைச்சொல்லார் இனிமையான பொருள்களை நாங்கள் அனுபவித்து அறிந்
திருக்கின்றோம் என்று அரசர்க்குச்சொல்லார் காகம் வெண்மையாயிருக்கு
மென்று அரசன் சொன்னாலும் அவன் மேல் அன்பில்லாமல் வெறுத்துக்கொள்
னமாட்டார் என்பதாம், எ-று. (கடி)

உமிவுழியார்ந்துழியேறலுபுபாக்கும்,
வகையிலுளையும்வளர்ச்சியமைந் னம்
புணரார்பெரியாரசுதது.

(இ-ன்.) உமிதலும் உயர்ந்த இடத்தில் ஏறியிருத்தலும் பாக்குத்தின்ன
லும் தகுதியற்றவார்த்தையும் உறங்கதலும் ஆகிய இவ்வைந்தினையும் அரசர்
முன்பு செய்யார் என்பதாம், எ-று. (கடி)

இறைவர்முற்செல்வமுங்கல்வியுந்தேதங்
குணனுங்குலமுடையார்கூறார்கைவுர்போற்
பாரித்தாபபல்காற்பயின்று.

(இ-ன்.) உயர்ந்த குழப்பிறந்தாரைமுக்குத் துன்பஞ்செய்யும் பகைவர்
போல்விழித்த அரசர்க்கெதிரில் தமது செல்வத்தையும் கல்வியையும் தமது ஏ
னமையையும் அனைத்தையும் புகழ்க்கொண்டுநின்றார்கள் என்பதாம், எ-று. (கடி)

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

பெரியாச்செய்யகத்தாந்தேவகுலத்தம்,
வணங்கார்குரவனாயுங்கண்டா லுணங்கொடு
நேர்பெரியார்செல்லுமிடத்து.

(இ-ன்.) அரசர் மனையிலும் தேவாலயத்திலும் பெரியோனாயாவினும்
பார்த்தால்பணியமாட்டார் தெய்வங்கள் புறப்பட்டு உலாவருங்காலத்தும் அந்த
அரசர்களை ஒத்த அரசர் புறப்பட்டு உலாவருங்காலத்தும் பார்த்தாலும் பணி
யார் என்பதாம், எ-று. அணங்கு என்பது தெய்வம் (கடி)

கையெயுடுகொட்டா
விவையும்பெரியார்முற்செய்யாரோசெய்யி
னசையாதுநிற்கும்புதி.

(இ-ள்.) கைகத்தலோடு கொட்டாலியையும் காறியுமித்தலும் தும்முதலும் ஆகிய இவற்றையும் அரசர் முன்பு செய்யமாட்டார் செய்யின் நிலை பெறும் பழியானது/தெய்வத்தைவிட்டுநிலையொரது என்பதாம், எ-று. (சுரு)

பின் தக்கானிற் பவடக்கத்தாலென்பது
மிகுந்தக்காலேவா மையேகூற்றிருந்தக்கார்
சொல்லிற் செனிகொடுத்தத்கேட்டல்.
வினாவற்க சொல்லொழிந்தக்கால்.

(இ-ன்.) (கன்மாணுக்கர் எந்நாளும் ஆசிரியர்முன் அடங்கி, ஒழுக்கவேண்டுதலால் அவர்பாட்டுசொல்லுதலை நிறுத்தினால் தாமஸ்நீர்க்கடவர் அவர்முன் இருத்தபோது அவர் எழுத்துபோலென்று எழுதற்குமுன்னே எழுத்துபோகாரி அவர்பாட முதலியவற்றைச் சொன்னால் காதுகொடுத்துக்கேட்டிருக்க அவர்யாதொன்றும் சொல்லாவிடின் மறுபடியும் தாமஸ் வினாவாதிருக்கக்கடவர் என்பாம், -று. (கக)

உடுக்கையிலுவார்செவிசொறுண்டார்க்கமே
 லெடுத்துரையாநீபெண்டிர்மேனோக்கார்செவிச்சொல்லுங்
 கொள்ளார்பெரிபாரகத்து.

(இ-ள்.) பெரியோரது சபையில் ஆண்டையக் கனையாநகரத்தைச் சொரியார் கையைமேலே தூக்கிப்பேசார் மாநார்களை நோக்காந் புகள் கிடுகியியில்ச் செல்லும் சொல்லியும் கேளாந் என்பதாம், ஏ-று.

வினா: தனையாள்மேன்மேலுனையாள்பாய்யய
பரந்துனையாள்பரந்துனையாள்பரந்து
செல்லெழுத்துசெல்லெழுத்து
சொல்லுசெவ்வியறிந்து.

ஆசா ரக்கோவை மூலமும்-உனாயும்.

2.5

(தி-ள்) ஒருவரிடத்து ஒன்றைச் சொல்லும்பொழுது கடுகிப்பேசார் மேன்மேலும் பொய்யான சொற்களை விரிவாகப்பேசார் தாம் சொல்லும் சொற்களை விரிவாகச்சொல்லார் விரிவாவற்றையும் ஒன்றாக சிலஎழுத்துக்களால்பொருள் விளங்கும்வகை காலத்தோடு சமையத்தையும் அறிந்து பேசுக என்பதாம், எ-று.

தம்மேனிகோக்கார்தலைபுள நூரிகைக்கொடியா
 ரெம்மேனியாயினுந்நாககார்தலைமகள்
 தம்மேனியல்லாற்பிற.

(இ-ள்.) நற்குலப்பெண்டிர் தம்மணவருடைய உடம்பின் அழகையன்றி
 மற்றையாவரது மேனிஎவ்வளவு அழகுடையனவாலினும் பாரார் தம் உட
 லின் அழகையும் நோக்கார் தலைமயினாக்கோதார் கைகொடித்தல் முதலியற்
 றதசெய்யார் என்பதாம், எ-று. (சுசு)

பிறரொடுமன்கிரங்கொள்ளாரிறைவனைச்
 சாராரிசெய்யொராராசாரிற் பிறிதொன்று
 தேர்வரீர்போனிற் கதிரிந்து.

(இ-ள்.) அறிவுடையோர் பிறனோடுகூட இருந்து ஒன்றனை மனவாக
 அராயார் அரனைச்சாரவில்லார் அரசன் பிறன் ஒருவனுக்குச் சொல்லும் சொல்ல
 மகாதுணைக்கேளார் சமீபத்திலிருந்தால் வேறொன்றை ஆராய்வார்போல முகம்
 விரிந்துநிற்க என்பதாம், எ-று. (எடு)

தன்பத்துட்டுன்புற்றுவாழ்தலுமின்பத்து
 ளின்பவகையானொழுது—மனப்பிற்
 செறப்பட்டாரில்லம்புகாயையிம்முன்றுந்
 திறப்பட்டார்கண்ணேயுள.

(இ-ள்.) தன்பம் அடையுங்காலத்தில் அத்துன்பத்தைப்பொறுத்துவாழ்த
 ம் இன்பகாலத்தில் பிறர்க்கு இன்பம்செய்யும்வகையால் இன்புற்று கடத்தலு
 அன்பினின்றும் வேறுபட்டவரது வீட்டில் புகாமையும் ஆகிய இத்தமன்றும்
 5 நல்வழிப்பட்டவரிடத்தே உள்ளவாம் என்பதாம், எ-று. (எசு)

கெடவாந்துந்தங்குரவர்பேருடையாரில்லத்
 துறுமிநெடி துமிரா அர்பெரியாரை
 யென்றுமுறைகொண்டுகூர்ப்படியையு
 நன்கறிவார்கூர்ப்புமுறை.

(இ-ள்.) நன்மையை அறிவாராகிய அறிஞர் தாழ்வுகொண்டாராயினும்
 ம் குரவர்பெயரைச் சொல்லாள் தம்வீட்டில் தம்மணியான மிணும் கொப்துநெ
 கோமும்வீட்டில் இராந்நகரிலும் தம்மிற்பெரியாரை முறைப்பெயர்கொண்டு
 ன்றது

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

புழைக்கடைப்புக்காராசன்கோட்டியுரிமை
யிவற்றுக்கட்செவ்வியர்கோக்காரோபவ்வத்
தொழிற்குரியரல்லாதவர்.

(இ-ள்.) அவ்வத்தொழிற்குரியர் அல்லாதவருள் ஈவ்வோர் பிறர்கீட்டில்
புழைக்கடைப்பியில் வழியாக துழையார் அரசன் கூட்டத்தோடுகடிகுத்தமு
தலிவவற்றில் இன்புருகின்றஇடம் மணவியோடிக்குமிடம் என்னும் இவ்வி
டங்களில் பாராரன்பதாம், (எ-று.)

வண்ணமகளிரிடத்தொடுதம்பிட
மொன்னியமென்பாரிடங்கொள்ளார்தெள்ளி
மிகக்கிழமையுண்டெனினும்வேண்டாவேபெண்டிர்க்
குலப்பனவேறுபினிடும்.

(இ-ள்.) யாம் அறிவுடையோம் எனத் தம்மைக்கருதுவோர் கோலம்
செய்யும் மகளிருடைய இடத்தொடு சேர்ந்த தம்மிடத்தை நிறந்த இடமாகக்
கொள்ளார், தெளிவுற்று மிகுதியும் உரிமையுண்டாயிருப்பினும் தம்மனைவிய
ரதுமணவிரூப்பம்வேறுபடும் என்பதாம், (எ-று.)

நிரல்படச்செல்லார்நிழன்மிதித்துசில்லா
ருரையிடையாய்ந்தரையாநூர்முனிவசெய்யா
நரசர்படையனவஞ்சொல்லவாரோபென்றுங்
கடைப்பாகவாழதுமனபார.

(இ-ள்.) எங்காளும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வோமென்பவர் ஒருவர்பக்க
த்தில் வரிணைப்பட்டுபோகார், ஒருவருடைய நிழலையிதித்துக்கொண்டு நல்லார்,
முன்னே ஆராய்ந்தன்றி பேசும்போது ஆராய்ந்துபேசார், ஊரிதுன்னவர்கள்
வெறுக்கத்தக்கவைகளைச் செய்யார், அரசரதுபடையினனவை பகைவருக்குச்
சொல்லார் என்பதாம், (எ-று.)

அநாயுதபாம்பும் ராசிக்ருப்பு
முழையுதையமுமென்றிவைகாங்கு
மினையவெளியபயின் தனவென்றெண்ணி.
மிகழினிமூக்கத்தரும்.

(இ-ள்.) பூதநிலவாழ்வின்ற பாம்பும் அரசனும் நீயும் குகையில்வாழ்வி
ன்றநிலமும் என்று சொல்லப்பட்ட இரகாங்கினையும் இனையன என்றும்
எனியன என்றும் பழினைகையென்றும் நினைத்த இசுழ்த்தால் அவைதன்பத்
தைச்செய்வனவாம் என்பதாம், எ-று. (எசு)

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

அறத்தொடிகல்யாணமாள்வினைகடனா
இறப்பப்பெருநியுத்தன் னுந்-திருப்பட்டார்
மன்னரின்மேம்படச்செய்யற்கசெய்யவேன்
மன்னியசெல்வங்கெடும்.

(இ-ள்.) செறிப்பட்டவராகிய அறிவுடையோர் செல்வத்தால் மிகவும்
பெருக்கமடைந்தாராயினும் அறத்தினையும் கல்யாணத்தினையும் முயற்சியை
யும் வீட்டினையும் அரசரினும் மேற்படச்செய்யாதொழிக செய்வாராயின் தம்
மிடத்தில் நிலபெற்றிருக்கின்ற செல்வம் அழியும் என்பதாம் எ-று. (எசு)

உண்டதுகேளார்குரணாரமிக்கரரைக்
கண்டுழிக்கண்டாமத்திரியரூப்பிலையரைபு
முண்டதுகேளார்விடல்.

(இ-ள்.) ஐங்குரவரையும் சான்றோரையும் கண்டபொழுதின்கண் அவ
ளாவழிபட்டி ஒழுகவேண்டிய ஒழுக்கத்தில் மாறுபட்டார் அவர் உண்ட உண்
வைக்குறித்து வினாவார் தீழ்மக்களையும் உண்ட உணவைக் குறித்து வினா
தொழிக என்பதாம், எ-று. ஐங்குரவர் என்பது இராசா, குரு, தமையன்,
பிதா, மாநா... நாமம் என்பது ஐக்கம். (எசு)

கிடந்தாரைக்கால்கமுவார்ப்புப் பெய்யார்சாந்த
மறந்தாறுமெஞ்ஞான்றுமபூசார்கிடந்தாரக

(இ-ள்.) எந்நாளும் அழகிய கட்டிலின்மேல் படுத்திருப்பவரது காலைக் கழுவார் அவருக்குப்பூச்சுட்டார் மறந்தாயினும் சந்தனம்பூசாரி படுத்திருப்பவர்க்கு அருகில் கிஷ்கார் என்பதாம், ஏ-று. (எக)

உதவிப்பயனுரையாருண்டிபழியா
ரதத்தொடுதானோற்றநோன்புயியவார்
திறத்துளிவாழ்துமென்பார்.

(இ-ள்.) பெரியோருடைய ஒழுக்கத்தை நினைந்து அவ்வாறு வாழ்வோமென்றெண்ணுவோர் தாம் ஒருவருக்குச்செய்த கன்றியின்பயனைச்சொல்லார், தமக்கு ஒருவரிட உணவை இகழ்த்துணையார் தாம்செய்த அறத்தையும் கோற்ற கோன்பினையும் புதழ்த்துணையன் என்பதாம், ஏ-று. (அடு)

எய்தாத்வேண்டாரிங்கரிமுந்ததற்குக்
கைவாராவந்தவிடுக்கண்மனமழுங்கார்
மெய்யாயகாட்சியவர்.

(இ-ள்.) உண்மையாகிய அறிவினைவுடையார் தமக்குக் கிடைத்தற்கரிதாவற்றை விரும்பார், தம்மால் இகழப்பட்டவற்றிற்கு வருந்தார், தமக்குப் பழக்கமில்லாமல் சேர்த்துண்பத்திற்கு மனம்கவங்கார் என்பதாம், ஏ-று. ஐதவரால் என்பது பழக்கம். (அஎ)

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

தலைக்கிட்டபூமோவார்மோநதபூச்சுடார்.
பசுக்கொடுபெற்பார்ப்பார்க்கைக்கொள்ளாரோயென்றும்
புலகவகசசுனீட்டாராண்டல.

(இ-ள்.) எப்போதும் ஒருவர்தலையிற் குடுவதற்கென்றெடுத்து வைத்த பூவை மோந்துபாரார் ஒருவர்மோந்துவைத்தபூவைத்தாம் சூடார் பார்ப்பார்பசுவைக்கொடுத்தால்அதனை வாங்கார் புலையுக்கு எச்சிலைக் கொடார் ஆதலால் இவைகளை விகு என்பதாம், ஏ-று. (அஉ)

✓ மோட்டுடைப்போர்வையோடேத்தழந்தகாளசைப்பக்
காடயுளையா னும்பழித்தார்மறந்தம்மின
முத்தவுளவாகலான்-

(இ-ள்.) காட்டினிடத்திலேயாயினும் மரங்களின்மேலேயாயினும் தம்மினும் மூத்தோர் உளராயிருப்பாராயின் அவர்க்கெதிரில் தமது மூடத்தனத்தால் தம்உடம்பின்மீது ஆடையைப்போர்த்திருத்தலும் இறுமாந்திருத்தலும் இரண்டுகொல்களையும் அசைத்துக்கொண்டிருத்தலும் தகாதசெயல்களென்று பெரியோர் இகழ்ந்தார் என்பதாம், எ-று. மோடயி என்பது மூடத்தன்மை. (அச)

நிலையினைந்தகற்கருமஞ்செய்யுங்காலென்றும்
புலையாவாய்நாட்கேட்டுச்செய்யார—தொலைவில்லா டேஜிசி:
வந்தணாவாய்நாட்கேட்டுச்செய்யுவவர்வாய்ச்சொ
லென்றுமபழைப்பதில.

(இ-ள்.) அறிவுடையோர் நிலைபெற்றநல்லகாரியங்களைச்செய்யுமிடத்து எப்போதும் புலரிடத்திலநான்வினாவிச்செய்யமாட்டார் கெடுதியில்லாத அந்தணரிடத்திற் நான்வினாவிநல்லகாரியங்களைச்செய்க எனெனின் அவ்வந்தணர் வாய்ச்சொற்கள் எக்காலத்திலும் பிழைப்பது இவன்பதாம், எ-று. (அச)

மன்றத்துவின் றுஞ்ஞாமாகுகிமிர்நதியங்கா!
ரென்றுங்கடுஞ்சொ லுரையாறாருவராய
நினறுழியஞ்சொ ல்லார்விடல.

(இ-ள்.) அறிவுடையோர் பெரியோர்சபையிலின்று யாதொரு அங்கச் சேட்டையும் செய்யார் குற்றத்தைத்தருவனவாறாயவாசனைப்பண்டங்களைப்பூதிக்கொண்டுடவார் எக்காலத்திலும்கடுஞ்சொற்களைச்சொல்லார் இருவராயிருந்துபேசுமிடத்திலும் தாம்பேசார் ஆதலால் இவற்றையாவரும் ஒழியக்கடவா பதாம், எ-று.

கைசுட்டிக்கட்டுரையாரநாலாலெழுத்திடார்
மெய்சுட்டியில்லரையுள்ளாரோடொப்புரையார்
கையிற்குரவர்கொடுப்பவருகதேலா விநாடகா
ரையமில்லாட்சியவர்.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

உடு

(இ-ள்.) சந்தேகமில்லாதஅறிவினையுடையோர் பெரியோர்முன் கைசுட்டிக்காட்டிப்பேசார் காலினால்கிலம்கேரார் கல்விமுதலியவற்றையுடையவரோடு அவைகளையுடையரல்லாணா மெய்யெனச்சாதித்து ஒப்பிட்டுக்கேரார் பெரியோர் கொடுப்பனவற்றை உட்காந்திருந்துவாங்கார் என்பதாம், எ-று. (அ)

தன் னுடம்ப்தாரமடைக்கலந் தன்னுயிர்க்கென்
றுனன தகவைத கபொருளோடிவைநான்கும்
✓பொன்னினைப்பாற்போற்றிக்கா த்தயக்கவய்யாக்கா
லனெறந்முநதரும்.

(இ-ள்.) தன்உடலும் மனைவியும் தன்னிடத்தில் அடைக்கலமாக ஒருவ
ருவத்பொருளும் தன்உயிர்க்கு உதவியாமென்று நினைத்துச்சேர்த்தவைத்த
பொருளும் ஆகிய இந்நான்கினையும் பொன்னிப்போல ஒருவனகாதவதாமுக
பென் அவ்வாறு ஒருகாதவிடத்து அப்போதே மிகுந்த துன்பத்தைத்தரும் என்
பதாம், எ-று.

நந்தெறும்புணக்கணம் புட்காக்கையென்றிவைபோற்
றங்கருமலகடைப்பிடிந் துதிதக்கரும
மப்பெற்றியாகமுயல்பவர்க்காசார
மெப்பெற்றியாணும்படும்.

(இ-ள்.) ஆக்கமுள்ளனையும் புணக்கணமுற்றவையுமு காக்கையும் என்று
சொல்லப்பட்ட இவைகளின் செயல்பேரில் எல்லன்னவாகிய தமதுகருமங்களைச்
சோரமுற் கொண்டு அத்தன்னுமயாக முயல்பவர்களுக்கு இவ்வாழ்கையின்
஁ழுக்கம் எவ்வகையாலும் சிறப்படையும் என்பதாம், எ-று. (அஅ)

நும்பானது கிடைக்காதகாலத்தில் உதவும்படி கிடைக்கின்ற காலத்தில்
வைவச்சேகரித்துக்கொள்ளும் துக்கணம் பறவையானது குளிர் காற்று
முதலியவற்றில் ிண்டும் தன்னிச்சாக்கும்படி கூடுகட்டிக்கொள்ளும் காக்கை
வது தன்னினத்தை அழைத்து அவைகளோடுகட்டித் தனக்குகிடைத்த உண
உண்ணும் இவ்வாறாக இவற்றின் செய்கையை அதுசரிப்பவர்க்கு இவ்
வாழ்க்கையின் ஁ழுக்கம் சித்தியாகும் என்பதாம், எ-று.

தொழுதானும்வாய்ப்புகைக்காணும் தன்நிப்
பெரியார்முன்யாதுமுனையார்வரியவர்
கண்ணுளேநோக்கியுரை.

(இ-ன்.) பெரியார்முன் யாதொன்றைச் சொல்லவேண்டின் வணங்கிநி
ன்றாயினும் வாய்பொத்திநின்றாயினும் அவ்வாறுநின்றன்றி வேறுவகையாகப்
பேசார் ஆதலால் நீ அவர்முன் பேசவேண்டிய நெறியை மனத்தில் ஆராய்
ந்து பேசவாயாக என்பதாம், ஏ-று. (அக)

சூதர்கழகம்மரவமறாக்களம்
பேதையர்களுல்லார்புகா அபுகுபவே
லேதம்பலவுத்தகும்.

(இ-ன்.) சூதாடுமிடத்தும் ஆரவாரம் நீங்காதஇடத்தும் அறிவிலிகளல்
லாதார் போகார் போவாராயின் பலதுன்பங்களும் உண்டாகும் என்பதாம்
ஏ-று. (கடு)

உரங்களததுமட்டி லும்பெண்டிர்கண்மேலு
நடுககற்றகாட்சிபாநோக்காநாடுதநிசையா
ரில்லமபுகா அாவிடல.

(இ-ன்.) சோவற்ற அறிவினையுடையவர் ஈரவாரம்செய்யாநி ஈகர்
மடைப்பள்ளியிலும் பெண்கள்வசிக்குமிடத்தும் பாராநிலைவாரி
பிறர்வீட்டினுள்ளே பிரவேசியார் ஆதலால் நீயிவற்றைவிடேயுடன்பதாம்,
(ஏ-று.) (கடு)

அறியாததேயத்தானு துலன்முத்தா |
னிகையரினுயிரிழநதான்ஞ்சினுனுணபா
ணசர் தொழிறுவைததான்மனை னொ
றொன்பதினமாகண டருரைகஞ்கர்லா றரவு
மாசாநமலிடுபெறாரா.

(இ-ன்.) அறியாததேசத்தையுடையவன் வறியன் மூத்தோன் சிறுவன்
உயிரிழந்தவன் பயத்தோன் போசனப்பிரியன் அரசர்தொழிலில்நிலையதத
வன் மணமகன் என்னும்துவ்வொன்பதும் ஆசாரம்இல்லாதவராவார் என

பதாம், ஏறு.

அறியாததேயத்தான்வன்றது புண்ணியியென்றெடுக்கப்பட்ட ஆரியவர்த் தமொழிந்தயிறகாட்டானையெயாம் ஆரியவர்த்தம் என்பது வடக்கே இமைய, மலையையும் தெற்கே பொதிகைமலையையும் மேற்கே மேற்கடலையும் கிழக்கே கிழக்கடலையும் எல்லையாகவுடையதேயங்களாய்இந்தஆரியவர்த்தமொழிந்ததே, சத்தாருடைய ஆசாரங்கள் சதாசாரமாகக்கொன்னப்படாமையால்அறியாததேய த்தானும் கொடிதுகொடிது வறுமைகொடிது என்றபடிவறுமை ஆசாரமிழக்கச்

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

௨௭

செய்யும் ஆதலால் ஆதலனும், கிழவர்களும் சிறுவர்களும் ஆசாரத்தை அதைச் சித்தும் வலியிலராகையால் மூத்தானும் இளையானும் உயிரீங்கியபின் உடல் ஆசாரமகலியவற்றை அறியாததலால் உயிரிழந்த சார்த்தானும், பயந்தவன் ஆசாரத்தைக்கைக்கொன்னான் ஆதலால் அவனும் உணவையே பெரிதாகநினைப் பவன் பசிபொருள் ஆதலால் உண்பானும், அரசர்கள் தொழிலைச்செய்யமேற் கொண்டவர்கள் அத்தொழிலின் நிர்ப்பந்தத்தால் ஆசாரம் தவர்க்குடும் ஆதலால் அவர்களும் மணமகன் கலியாணக்களிப்பால் ஆசாரநிர்ப்பந்தத்தைக்கவனியான் ஆதலால் அவனும் ஆகிய ஒன்பதின்மரும் ஆசாரமீங்கப்பட்டவரென்று சொல் றப்பட்டார். என்பதாம்.

தேவர்வழிபாடுதிக்கனாவாலாமை
யுண்டதுகாண்நல்மயிர்களை,தலாணபொழுது
நவகுதுயிலேழுநீனனியிச்சுக்கிழமக்கள்
மொய்யுறிலேனைப்ரைந்து
மையுறுநாடுகரை.

(இ-ள்.) தேவாலயங்களுக்குச் செல்லல் திங்கைத்தருவனவாகிய சொப்

பம் அசுத்தசம்பந்தம், உண்ட அன்னத்தை வாங்கி பண்ணுதல், சென்னஞ்செய் துகொள்ளல், அன்னம் உண்ணும் காலம் நீத்தினாசெய்தல், மனை வியோடு சங்க

மும்பண்ணுதலுபுலையர்கள் சீரமைப்பதம் ஆகிய இப்பத்துவிதத்தும் சிறிதே
தும் சந்தேகமில்லாது நீராடக்கடவர் என்பதாம், எ-று. 'வாலாமை என்பது
சுதந்தம்.'

சரஸ்வதி அம்பிகைபஞ்சரத்தனம்

இ.த

பழகாபுரி

மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலரால்

இயற்றியது:

சீர்கொண்டசெம்பொற்சிலம்பிசைததும்புனதுசீததனவனசபாத
 தெரிசனமெனக்கணுதினக்கொடுத்தெண்ணியவைவித்தியாம்படிமுடித்துக்
 கார்கொண்டகனபருவகாலமுதில்போலமுதிர்கவிதைமழைதடைபடாமற்
 கனிவீனொப்பொழியவென்வாக்கினிற்றகுடிவந்துகருணைபுரிதல்வேண்டும்
 பார்கொண்டசீவபரிபாலனகுணைப்பாகரானந்தவடிவே
 பலதேவகனவினுதபடிசுரஞ்ஞாபரணபரிமளவினோதவமுதே
 கார்கொண்டவடியர்மனநடனமயிலேயிரமனாவீற்றிருந்தருயிலே
 காதசட்பதவேணிவேதபத்தகபாணி ஞானமுத்தமிழ்வாணியே.

அண்ணல்கருணைகடாக்மெளியேற்கோரணத்துணைகிடைத்திருந்தும்
 அதுகொண்டினைப்பாடியானந்தமடையாமலந்தோவயர்ந்துவினை
 சண்ணையொன்றறியாதசருவசங்கடலோபசண்டானணத்ததித்துச்
 சரசமதுரப்பந்தங்களைவிறைத்துத்தரித்திரத்தழுவ்வதழுகோ
 வெண்ணியிங்கிப்படியிடர்க்கடல்புகுத்திடாநீடேற்றியருளல்வேண்டும்
 இனிபிராமுகஞ்செய்யத்தகாதுபுகவியெனக்குண்ணையன்றி
 நன்னயந்தருதவனகரினமண்டபகனகவாந்தனமயபூஷணி
 காதசட்பதவேணிவேதபத்தகபாணி ஞானமுத்தமிழ்வாணியே.

சம்பந்தப்பர்கந்தாரருணமிரியார்தழைக்குகந்தேரதேவர்
 சாதமாணிக்கவாசகர்சிவப்பிரகாசர்சார்ந்தசிவஞானமூர்த்தி
 சும்பந்தமிக்கமுச்சங்கநன்னாவலாருலாவுபொய்யாமொழிமுதற்
 கோதிலாவாணர்கனேலோருநின்னருன்சிந்திகடடியன்னேருவுயர்க்தார்
 வெம்பந்தபவரகிதலின்றுநல்லதுகேளுன்றினுலெய்தமோ
 மெய்யானதெய்வகியாதலாலெனையிந்தவேணியீடேற்றல்வேண்டும்
 கம்பந்தநுணியர்மனநிபமெய்வலருகல்குபேரின்பவாழ்வே
 காதசட்பதவேணிவேதபத்தகபாணி ஞானமுத்தமிழ்வாணியே

ரஸ்வதிஅம்பிகைபஞ்சரத்தினம்.

வினியோகவிதிகளைப்பற்றி

சுமேசுவரன்சொந்தவாட்டத்தினால்

தமிழ்நாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்

தமிழ்நாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்

சுமேசுவரன்சொந்தவாட்டத்தினால்
தமிழ்நாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்
தமிழ்நாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்
தமிழ்நாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்
தமிழ்நாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்
தமிழ்நாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்
தமிழ்நாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்
தமிழ்நாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்
தமிழ்நாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்
தமிழ்நாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்

அகலிநாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்
அகலிநாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்
அகலிநாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்
அகலிநாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்
அகலிநாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்
அகலிநாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்
அகலிநாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்
அகலிநாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்
அகலிநாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்
அகலிநாடுமுழுநாடுநியல்வோமெனப்பெற்றார்

சுமேசுவரன்சொந்தவாட்டத்தினால்

முற்றிற்று.

இப்புத்தகம், சாலியவாகன சகாப்தம் 1000-ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பட்டது. இது
மேல் செல்லாக்கின்ற விவரங்களை ஆவணம் உடைய சோமவாரம் சந்திரன்
பிறந்த அன்று நடைபெற்ற நாயகி திவி எவ்-க்குமேல் அமிர்தகேடிகை இந்
புத்தகம் உபநித்தத்தில் குறிப்பிடுவதையும் சிம்மலத்தினத்திவ தஞ்சை
நகரத்திலிருந்து அச்சியந்திரசாலியர் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதற்குமுன் அச்சிட்டபுத்தகங்களாவன.

1. வினியோகவிதிகளாக

2. பரந்திரிப்புராணம்

3. பரந்திரிப்புராணம்

முதலியானவை

மதுராப்பதிற்புத்தகம்

திருவினியோகவிதிகளாக

கா.
கனி.
பாட்டு
பலவே
கார்
க.

சு

ச	இ	என்பது	என்பதும்.
எ	உந்இ	பீனியால்துன்பம்	பீனியால் துன்
அ	உநக	கால்	கால்.
க	நக	ஒழுக்கத்தில்	ஒழுக்கத்தில்.
க	உநக	தோன்ற	தோன்ற.
ந	க	வகை பிஞ்ஞகம்	வகைபிஞ்ஞகம்.
நக	உநஎ	பழய	பழைய.
நக	க	விரும்புவோர்	விரும்புவோர்.
நக	நக	நிறகாலை	நிறகாலை.
நக	நக	காட்டில்	காட்டில்.
நக	உநஇ	உளரில்வாத	உளரில்வாத.
நக	உநக	பழய	பழைய.
நக	கநக	பொன்னீரோன்ற	பொன்னீரோன்.
உந	உநஅ	செவியில்	செவியில்.
உநக	நக	காதினும்	காதினும்.
நக	கநக	விட்டில்	விட்டில்.
உநக	க	புறையக்கு	புறையக்கு.
நக	நக	காட்டில்நீட்டிநீடுவார்	காட்டில்நீட்டிநீடுவார்.